

31995L0053

1995 11 8

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 265/17

TARYBOS DIREKTYVA 95/53/EB

1995 m. spalio 25 d.

nustatanti principus, reglamentuojančius gyvūnų mitybos srityje atliekamų oficialių patikrinimų organizavimą

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 43 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

kadangi gyvūnų mityba tapo labai svarbiu Bendrijos žemės ūkio aspektu;

kadangi principų, reglamentuojančių gyvūnų mitybos srityje atliekamų oficialių patikrinimų organizavimą Bendrijos lygiu, nustatymas padeda apsaugoti gyvūnų ir žmonių sveikatą bei aplinką, užtikrinti prekybos sandorių sąžiningumą ir apginti vartotojų interesus;

kadangi, atsižvelgiant į labai platų vartojamų produktų asortimentą, prekių, kuriomis prekiaujama, siuntų gausą, integruotą sektoriaus struktūrą ir ypač būtinybę užtikrinti gyvūnų suvartotinių pašarų sveikumą ir maisto produktų kokybę, būtina nustatyti taisykles pašarų oficialių patikrinimų organizavimui;

kadangi, norint pasiekti pageidaujamą tikslą, šioje direktyvoje nustatytos taisyklės turi būti taikomos visiems gyvūnų mitybai Bendrijoje naudojamiems produktams ir medžiagoms; kadangi dėl to turėtų būti atliekami ir produktų, įvežtų į Bendriją ir išleistų joje į laisvą apyvartą, patikrinimai;

kadangi apibrėžimas „kompetentinga institucija“ netrukdo valstybėms narėms perduoti šios institucijos visos arba dalies atsakomybės, siekiant atlikti oficialius patikrinimus gyvūnų mitybos srityje, jei patikrinimai ir toliau bus atliekami jų žinioje;

kadangi tam, kad patikrinimai būtų veiksmingi, jie turi būti atliekami reguliariai; kadangi jie neturi apsiriboti konkrečiu objektu, etapu arba patikrinimo momentu; kadangi siekiant užtikrinti patikrinimų veiksmingumą, jiems turi būti nustatyta pati tinkamiausia forma;

kadangi, norint užtikrinti, kad nebūtų vengiama patikrinimo procedūrų, būtina nustatyti, kad valstybės narės atitinkamai tikrintų ir tuos produktus, kurie yra skirti eksportuoti už Bendrijos ribų;

kadangi, įvežant į Bendrijos teritoriją produktus iš trečiųjų šalių, turi būti atliekami atsitiktiniai dokumentų ir produktų tapatumo patikrinimai;

kadangi turėtų būti numatyta, kad valstybės narės galėtų pačios nustatyti įvažiavimo vietas, kad taip būtų užtikrintas veiksmingas importuojamų produktų patikrinimas, nepažeidžiant nuostatų, pateiktų kituose atitinkamuose Bendrijos teisės aktuose, ypač Direktyvose 90/675/EEB ⁽⁴⁾ ir 92/118/EEB ⁽⁵⁾ dėl veterinarinių patikrinimų ir gyvūnų bei visuomenės sveikatos reikalavimų;

kadangi turėtų būti nustatyti principai, reglamentuojantys kompetentingų institucijų atliekamų fizinių patikrinimų organizavimą bei priemones, kurių būtina imtis po to;

kadangi Bendrijos vidaus prekyboje ypač daug dėmesio turėtų būti skiriama patikrinimams kilmės vietoje; tačiau kadangi, preziumuojant nusižengimą taisyklėms, patikrinimai išskirtiniais atvejais gali būti atliekami tada, kai produktai dar yra vežami tranzitu arba yra paskirties vietoje;

kadangi šis sprendimas reikalauja didesnio pasitikėjimo išsiuntimo valstybės narės atliekamais patikrinimais; kadangi išsiuntimo valstybė narė turi užtikrinti, kad tokie patikrinimai būtų tinkamai atliekami;

kadangi turėtų būti numatyti veiksmai, kurių būtina imtis tada, kai patikrinimu nustatoma, kad siunta neatitinka reikalavimų;

kadangi, siekiant veiksmingumo, išsiuntimo valstybė narė pati turi užtikrinti, kad produktai atitiktų Bendrijos taisykles; kadangi tuo atveju, kai esama pažeidimų, Komisijai turi būti suteikta galimybė imtis veiksmų kartu su suinteresuotomis valstybėmis narėmis, visų pirma, atliekant apsilankymus vietoje bei priimant padėtį atitinkančias priemones;

⁽¹⁾ OL C 313, 1993 11 19, p. 10.

⁽²⁾ OL C 128, 1994 5 9, p. 97.

⁽³⁾ OL C 127, 1994 5 7, p. 10.

⁽⁴⁾ OL L 373, 1990 12 31, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1601/92 (OL L 173, 1992 6 27, p. 13).

⁽⁵⁾ OL L 62, 1993 3 15, p. 49. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos sprendimu 94/723/EB (OL L 288, 1994 11 9, p. 48).

kadangi, vadovaujantis Tarybos direktyva 70/373/EEB ⁽¹⁾, visi mėginių ėmimo ir tyrimų metodai, būtini atliekant oficialius pašarų patikrinimus, turėtų būti patvirtinti Bendrijos lygiu;

2 straipsnis

kadangi, nors įmonėms ir neturėtų būti suteikta teisė priešintis patikrinimams, jų pagrįstos teisės, o ypač teisė į gamybos paslaptis ir apskundimo teisė, vis dėlto turi būti išlaikytos;

kadangi už patikrinimus atsakingos institucijos įvairiose valstybėse narėse gali būti skirtingos; kadangi dėl to pageidautina paskelbti kiekvienos valstybės narės šioje srityje kompetentingų institucijų sąrašą, nurodant jų kompetencijai priklausančias teritorijas ir laboratorijas, įgaliojtas atlikti su tokiais patikrinimais susijusius tyrimus;

kadangi, nors pirmenybę nustatyti savo patikrinimo programas turi pačios valstybės narės, būtina parengti ir suderintas programas Bendrijos lygiu, siekiant užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą;

kadangi Komisijai turėtų būti pavesta priimti šios direktyvos taikymo priemonės,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

ĮŽANGINĖS NUOSTATOS

1 straipsnis

1. Šia direktyva nustatomi principai, reglamentuojantys gyvūnų mitybos srityje atliekamų oficialių patikrinimų organizavimą.

2. Ši direktyva taikoma nepažeidžiant konkretnių Bendrijos taisyklių, ypač Bendrijos maitinės taisyklių ir Bendrijos veterinarijos taisyklių.

⁽¹⁾ OL L 170, 1970 8 3, p. 2. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 3768/85 (OL L 362, 1985 12 31, p. 8).

1. Šioje direktyvoje vartojami tokie apibrėžimai:

a) „gyvūnų mitybos srityje atliekamas oficialus patikrinimas“ (toliau – patikrinimas) – tai kompetentingos institucijos atliekamas patikrinimas, skirtas patikrinti atitiktį Bendrijos nuostatomis, pateiktoms:

— 1970 m. lapkričio 23 d. Tarybos direktyvoje 70/524/EEB dėl pašarų priedų ⁽²⁾,

— 1973 m. gruodžio 17 d. Tarybos direktyvoje 74/63/EEB dėl nepageidaujamų medžiagų ir produktų didžiausių leistinų koncentracijų pašaruose nustatymo ⁽³⁾,

— 1976 m. lapkričio 23 d. Tarybos direktyvoje 77/101/EEB dėl prekybos paprastaisiais pašarais ⁽⁴⁾,

— 1979 m. balandžio 2 d. Tarybos direktyvoje 77/373/EEB dėl prekybos kombinuotaisiais pašarais ⁽⁵⁾,

— 1982 m. birželio 30 d. Tarybos direktyvoje 82/471/EEB dėl tam tikrų produktų, naudojamų gyvūnams šerti ⁽⁶⁾,

— 1993 m. rugsėjo 13 d. Tarybos direktyvoje 93/74/EEB dėl pašarų konkretiems mitybos tikslams ⁽⁷⁾, ir

— visose kitose gyvūnų mitybos srityje taikomose taisyklėse, kuriomis numatoma atlikti oficialius patikrinimus vadovaujantis šios direktyvos nuostatomis;

b) „dokumentų patikrinimas“ – tai produktus lydinčių dokumentų arba bet kurios kitos ant produkto nurodytos informacijos patikrinimas;

c) „tapatumo patikrinimas“ – tai tik vizualinis tikrinimas, norint įsitikinti, ar sutampa dokumentų, ženklinimo ir produktų duomenys;

d) „fizinis patikrinimas“ – tai paties produkto tikrinimas, įskaitant, jei reikia, mėginių ėmimą bei laboratorinius tyrimus;

e) „produktas“ – tai pašarai ir visos gyvūnų mitybai naudojamos medžiagos;

f) „kompetentinga institucija“ – tai valstybės narės institucija, atsakinga už oficialių patikrinimų gyvūnų mitybos srityje atlikimą;

g) „įmonė“ – tai bet kuri įmonė, gaminanti produktus arba laikanti juos tarpiniame etape iki realizavimo, arba įmonė, prekiaujanti minėtais produktais;

⁽²⁾ OL L 270, 1970 12 14. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 94/77/EB (OL L 350, 1994 12 31, p. 113).

⁽³⁾ OL L 38, 1974 2 11, p. 31. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 94/16/EB (OL L 104, 1994 4 23, p. 32).

⁽⁴⁾ OL L 32, 1977 2 3, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 90/654/EEB (OL L 353, 1990 12 17, p. 48).

⁽⁵⁾ OL L 86, 1979 4 6, p. 30. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 93/74/EEB (OL L 237, 1993 9 22, p. 23).

⁽⁶⁾ OL L 213, 1982 7 21, p. 8. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 93/74/EEB (OL L 237, 1993 9 22, p. 23).

⁽⁷⁾ OL L 237, 1993 9 22, p. 23.

h) „prekyba“ – tai produktų laikymas, ketinant juos parduoti arba kitais būdais perduoti kitiems, dovanojant arba už atlygį, taip pat pardavimas ir kitoks realizavimas.

2. Prireikus taikomi apibrėžimai, vartojami Bendrijos teisės aktuose gyvūnų mitybos srityje.

3 straipsnis

1. Valstybės narės imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad patikrinimai būtų atliekami laikantis šios direktyvos nuostatų.

2. Valstybės narės atitinkamai tikrina ir tuos produktus, kurie yra skirti eksportui.

4 straipsnis

1. Patikrinimai atliekami:

- a) reguliariais laiko tarpais;
- b) kai kyla įtarimas dėl reikalavimų nesilaikymo;
- c) taikant būdus, proporcingus pageidaujamo tikslo atžvilgiu, ir ypač atsižvelgiant į riziką bei sukauptą patirtį.

2. Tikrinama visais gamybos etapais, tarpiniame etape iki produktų realizavimo, įskaitant produktų importą ir jų naudojimą.

Kompetentinga institucija pasirenka etapą arba etapus, labiausiai tinkamus patikrinimo paskirčiai.

3. Dažniausiai patikrinimai atliekami iš anksto neįspėjus.

4. Patikrinimai taip pat apima ir gyvūnų mitybos atžvilgiu draudžiamus atvejus.

II SKYRIUS

IMPORTAS IŠ TREČIŲJŲ ŠALIŲ

5 straipsnis

Nepaisant 4 straipsnio 1 dalies, valstybės narės imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad įvežant produktus į Bendrijos muitų teritoriją kompetentingos institucijos kiekvienai jų partijai taikytų dokumentų patikrinimą ir atsitiktinės atrankos būdu atliktų produktų tapatumo patikrinimą dėl:

- jų pobūdžio,
- jų kilmės,
- jų geografinės paskirties vietos,

kad galėtų nustatyti jiems taikytiną muitinės procedūrą.

6 straipsnis

Kad galėtų atlikti 5 straipsnyje numatytus patikrinimus, valstybės narės gali nustatyti konkrečias įvairių rūšių produktų įvežimo į jų teritoriją vietas.

Dėl tų pačių priežasčių jos gali pareikalauti pranešti joms apie produktų atvežimą į konkrečią įvažiavimo vietą.

7 straipsnis

Valstybės narės užtikrina produktų atitiktį nustatytiems reikalavimams, atlikdamos atsitiktinius fizinius patikrinimus iki jų realizavimo.

8 straipsnis

1. Kai patikrinimo metu nustatoma, kad produktai neatitinka taisyklių reikalavimų, valstybės narės uždraudžia juos įvežti arba jais prekiauti ir duoda nurodymą išsiųsti juos iš Bendrijos teritorijos; ji tuoj pat praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms, kad atsisakė produktų, nurodydama nustatytus pažeidimus.

2. Nepaisant 1 dalies, valstybės narės gali leisti, kad kompetentingos institucijos nustatytomis sąlygomis būtų atliktas vienas iš šių veiksmų:

- iki nustatyto galutinio termino produktai būtų suderinti su nustatytais reikalavimais arba
- prireikus produktai būtų nukenksminti, arba
- produktai būtų perdirbti kuriuo nors kitu tinkamu būdu, arba
- produktai būtų naudojami kita paskirtimi, arba
- produktai būtų sunaikinti.

Valstybės narės užtikrina, kad pirmojoje pastraipoje išvardyti veiksmai neturėtų neigiamo poveikio žmonių ir gyvūnų sveikatai bei aplinkai.

3. Išlaidas, susijusias su šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų priemonių taikymu, padengia leidimo savininkas arba jo atstovas.

9 straipsnis

1. Kai produktais nėra prekiaujama valstybės narės, atliekančios 5 straipsnyje minėtus patikrinimus ir, jei reikia, fizinį patikrinimą, teritorijoje, toji valstybė narė išduoda suinteresuotam asmeniui dokumentą, kuriame nurodoma, koks buvo atliktas patikrinimas ir kokie to patikrinimo rezultatai. Prekybos dokumentuose pateikiama nuoroda į šį dokumentą.

Tačiau paskirties valstybės narės teisė atlikti atsitiktinius patikrinimus neįtakojama.

2. Tipinis dokumentas ir, jei reikia, išsamios 1 dalies taikymo taisyklės priimamos iki 1998 m. balandžio 30 d. 23 straipsnyje nustatyta tvarka.

III SKYRIUS

PREKYBA BENDRIJOJE

10 straipsnis

Valstybės narės imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad produktai, skirti išsiųsti į kitą valstybę narę, būtų tikrinami taip pat rūpestingai, kaip ir tie, kuriais ketinama prekiauti jų pačių teritorijoje.

1 skirsnis

Patikrinimai įmonėje

11 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentinga institucija atliktų patikrinimus įmonėse, kad būtų įsitikinta, jog jos vykdo savo įsipareigojimus pagal Bendrijos taisykles, ir kad prekiauti skirti produktai atitinka Bendrijos reikalavimus.

2. Jei yra pagrindo įtarti, kad reikalavimų nesilaikoma, kompetentinga institucija atlieka būtinus patikrinimus ir, įtarimui pasitvirtinus, imasi atitinkamų priemonių.

2 skirsnis

Kontrolė paskirties vietoje

12 straipsnis

1. Paskirties valstybės narės kompetentinga institucija gali paskirties vietose patikrinti produktų atitiktį 2 straipsnio 1 dalies a punkto nuostatomis, atlikdama nediskriminacinio pobūdžio atsitiktinius patikrinimus.

2. Tačiau jeigu tranzito valstybės narės arba paskirties valstybės narės kompetentinga institucija turi informacijos, leidžiančios įtarti esant taisyklių pažeidimą, patikrinimai gali būti atliekami ir vežant produktus jos teritorija.

13 straipsnis

1. Jei siuntos paskirties vietoje arba ją vežant atliekamo patikrinimo metu valstybė narė nustato, kad produktai neatitinka 2 straipsnio 1 dalies a punkto nuostatų, ji imasi atitinkamų priemonių ir formaliai pareikalauja, kad siuntėjas, gavėjas ar kuris nors kitas įpareigotas asmuo kompetentingos institucijos nustatytais sąlygomis atliktų vieną iš šių veiksmų:

- iki nustatyto galutinio termino suderintų produktus su nustatytais reikalavimais arba
- prireikus nukenksmintų produktus, arba
- perdirbtų produktus kuriuo nors kitu tinkamu būdu, arba
- naudotų produktus kita paskirtimi, arba
- išsiųstų produktus atgal į kilmės šalį, prieš tai pranešus šalies, kurioje yra įsikūrusi kilmės įmonė, kompetentingai institucijai, arba
- sunaikintų produktus.

2. Išlaidas, susijusias su šio straipsnio 1 dalyje nurodytų priemonių taikymu, padengia siuntėjas arba kuris nors kitas įpareigotas asmuo, įskaitant, atitinkamais atvejais, ir gavėją.

3 skirsnis

Bendradarbiavimas pažeidimų atveju

14 straipsnis

Kai produktai yra sunaikinami, panaudojami kita paskirtimi, grąžinami į kilmės šalį arba nukenksminami, kaip numatyta 13 straipsnio 1 dalyje, paskirties valstybė narė nedelsdama susisieikia su išsiuntimo valstybe narė. Kitais atvejais paskirties valstybė narė gali susisiekti su išsiuntimo valstybe narė. Išsiuntimo valstybė narė imasi visų būtinų priemonių ir praneša paskirties valstybei narei apie atliktų patikrinimų pobūdį ir rezultatus, priimtus sprendimus ir tokių sprendimų priėmimo priežastis.

Jei paskirties valstybė narė abejoja, ar tokios priemonės yra pakankamos, abi valstybės narės kartu ieško būdų ir teisminių priemonių padėčiai pataisyti; prireikus gali būti atliekami ir bendri patikrinimai vietoje.

Jei patikrinimai, atliekami vadovaujantis 12 straipsniu, rodo, kad pažeidimai kartojasi, paskirties valstybė narė apie tai praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms.

15 straipsnis

1. Atsižvelgdama į nustatytų pažeidimų pobūdį, Komisija paskirties valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva gali:

- bendradarbiaudama su suinteresuota valstybe narė nusiųsti atstovus į pažeidimus padariusią įmonę,
- pareikalauti, kad išsiuntimo valstybė narė dažniau tikrintų tos įmonės produktus.

2. Apie savo tyrimų išvadas Komisija praneša suinteresuotoms valstybėms narėms.

Kol Komisijos išvados nepadarytos, išsiuntimo valstybė narė privalo dažniau tikrinti minėtosios įmonės produktus, jei to pareikalauja paskirties valstybė narė.

Antra vertus, paskirties valstybė narė gali taip pat dažniau tikrinti tos pačios įmonės produktus.

3. Komisija gali apžvelgti padėtį 23 straipsnyje minimo Komiteto posėdyje. Tame pačiame straipsnyje nustatyta tvarka ji gali priimti būtinus sprendimus, tarp jų ir sprendimus dėl produktų judėjimo Bendrijos viduje.

4 skirsnis

Patikrinimai ūkiuose

16 straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingai institucijai būtų prieinamos vietos, kur vyksta žemės ūkio produkcijos gamyba ir kur gaminami arba naudojami produktai, kad ji galėtų atlikti nurodytus patikrinimus.

IV SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

17 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad patikrinimai būtų atliekami taip, kad kuo mažiau būtų vėluojama pristatyti produktus ir kad dėl patikrinimų neatsirastų nepateisinamų kliūčių jų prekybai.

2. Valstybės narės nustato, kad už patikrinimus atsakingi pareigūnai laikytųsi profesinio slaptumo.

18 straipsnis

1. Jei imami produktų mėginiai tyrimams, valstybės narės priima nuostatas, būtinus:

- užtikrinti, kad apie tikrintinus produktus galėtų būti pateikta dar viena nuomonė,
- užtikrinti, kad oficialiai užplombuoti kontroliniai mėginiai būtų išsaugoti.

2. Valstybės narės parengia už tyrimus atsakingų laboratorijų sąrašą; jos užtikrina, kad tokios laboratorijos būtų paskirtos atsižvelgiant į jų galimybes.

3. Valstybės narės užtikrina, kad mėginiai būtų imami ir tiriami laikantis Bendrijos taisyklių.

Tačiau jei nėra nustatytos Bendrijos taisyklės ir metodai, valstybės narės imasi visų būtinų priemonių, kurios leistų joms įsitikinti, kad patikrinimai yra atliekami:

- vadovaujantis tarptautinių institucijų pripažintais standartais,
- jei tokių standartų nėra – vadovaujantis mokslo pripažintomis nacionalinėmis taisyklėmis, atitinkančiomis bendruosius Sutarties principus.

4. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės gali būti priimanamos 23 straipsnyje nustatyta tvarka.

19 straipsnis

Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad būtų taikomos visos šios direktyvos nuostatos. Turi būti nustatytos nuobaudos, jei šių priemonių nesilaikoma. Šios nuobaudos turi būti veiksmingos, jos turi atitikti siekiamą tikslą ir daryti reikiamą atgrasomąjį poveikį.

20 straipsnis

Ši direktyva neturi įtakos valstybėje narėje galiojančiuose įstatymuose numatytai teisei apskųsti kompetentingų institucijų sprendimus.

Apie sprendimus, kuriuos kompetentinga institucija priėmė nustačiusi pažeidimą, bei apie tokių sprendimų priežastis turi būti pranešta suinteresuotam ūkio subjektui arba jo atstovui.

Jei suinteresuotas ūkio subjektas arba jo atstovas reikalauja, minėtieji sprendimai turi būti jam perduoti ir apie jų priėmimo priežastis turi būti pranešta raštu, kartu pateikiant informaciją apie teisę apskųsti šiuos sprendimus, garantuojamą patikrinimus atliekančioje valstybėje narėje galiojančių įstatymų, ir apie pasinaudojimo tokia teise tvarką bei nustatytus terminus.

21 straipsnis

Praėjus metams nuo šios direktyvos įsigaliojimo, kiekviena valstybė narė perduoda Komisijai:

- informaciją apie kompetentingą instituciją arba institucijas, jų geografinę veikimo zoną ir kompetencijos sritį,
- informaciją apie laboratoriją arba laboratorijas, nurodytas 18 straipsnio 2 dalyje,
- jei reikia, 6 straipsnyje paminėtų įvežimo vietų sąrašą.

Ši informacija ir vėlesni pakeitimai skelbiami *Europos Bendrijų oficialiojo leidinio* C serijoje.

22 straipsnis

1. Ne vėliau kaip iki 1998 m. spalio 1 d. valstybės narės parengia programas, kurios nustato nacionalines priemones, kurių būtina imtis, norint įgyvendinti šios direktyvos tikslus.

Šiomis programomis būtina atsižvelgti į kiekvienos valstybės narės konkrečią padėtį ir nurodyti patikrinimų, kurie turi būti reguliariai atliekami, pobūdį bei dažnumą.

2. Kiekvienais metais iki balandžio 1 d. ir pirmą kartą iki 2000 m. balandžio 1 d. valstybės narės perduoda Komisijai visą susijusią informaciją apie 1 dalyje minimų programų įgyvendinimą praėjusiais metais, nurodydamos:

- kriterijus, kuriais vadovaujantis programos buvo rengiamos,
- atliktų patikrinimų skaičių ir pobūdį,
- patikrinimų rezultatus, ypač nustatytų pažeidimų skaičių ir pobūdį,
- veiksmus, kurių buvo imtasi nustačius pažeidimus.

3. Kiekvienais metais iki spalio 1 d. ir iki 2000 m. spalio 1 d. pirmą kartą Komisija pateikia suvestinę ataskaitą apie Bendrijos lygiu atliktų patikrinimų rezultatus ir pasiūlymą dėl 23 straipsnyje nustatyta tvarka priimtinos rekomendacijos dėl kitais metams numatytos suderintos patikrinimų programos. Atsižvelgiant į suderintos programos įgyvendinimą, minėta rekomendacija vėliau gali būti iš dalies keičiama.

Suderintoje programoje visų pirma nurodomi svarbiausi kriterijai, kuriais būtina vadovautis ją įgyvendinant.

2 dalyje numatytoje informacijoje turi būti atskiras skirsnis dėl suderintos programos įgyvendinimo.

23 straipsnis

1. Komisijai padeda Pašarų nuolatinis komitetas (toliau – Komitetas), įkurtas Sprendimu 70/372/EEB ⁽¹⁾.

2. Komisijos atstovas pateikia Komitetui priemonių, kurių turi būti imtasi, projektą. Komitetas savo nuomonę dėl projekto pareiškia per tokį laiką, kurį nustato pirmininkas atsižvelgdamas į klausimo skubumą. Nuomonė patvirtinama Sutarties 148 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsų dauguma tuo atveju,

kai Taryba turi priimti sprendimą Komisijos pasiūlymu. Vals-tybių narių atstovų Komite- te balsai skaičiuojami taip, kaip nustatyta tame straipsnyje. Pirmininkas nebalsuoja.

3. a) Komisija patvirtina numatytas priemones, jeigu jos atitinka Komiteto nuomonę.

b) Kai numatytos priemonės neatitinka Komiteto nuomonės arba nuomonė nepareiškia- ma, Komisija nedelsdama pateikia Tarybai pasiūlymą dėl priemonių, kurių turi būti imtasi. Taryba sprendžia kvalifikuota balsų dauguma.

Jeigu Taryba per tris mėnesius nuo tos dienos, kai klausimas buvo jai perduotas, nepriima jokio sprendimo, pasiūlytas priemonės patvirtina Komisija, išskyrus tą atvejį, kai Taryba paprasta balsų dauguma atmetė minėtąsias priemones.

24 straipsnis

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip iki 1998 m. balandžio 30 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, priimdamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą, arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skel- biant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus.

25 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja kitą dieną po jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

26 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Liuksemburge, 1995 m. spalio 25 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

L. ATIENZA

⁽¹⁾ OL L 170, 1970 8 3, p. 1.